

[Christmas Møller.]

og Ministre besøger Færøerne og Grønland, og vi vil ikke deltage i nogen Kritik heraf.

Jeg vil angaaende Grønlandsspørgsmaalet gerne sige, at den danske Forsker Dr. Lauge Koch for nylig har gjort opmærksom paa den Optræden, som udvises fra ikke-dansk Side i Østgrønland, og paa — det tror jeg, man har Lov at sige —, hvorledes den Grønlands-Traktat, som sluttedes i 1924, har haft overmaade uheldige Virkninger. Det vilde sikkert være formaalstjenligt — og vi tror, at alle Partier vil være enige med os heri —, om man fra dansk Side viser større Aktivitet, saaledes at man i saa stor Udstrækning som muligt afbøder de uheldige Virkninger, som Grønlands-Traktaten af 1924 kan faa. Med Hensyn til det færøske Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen jo særligt dvælede ved, vil jeg gerne sige, at vi for vort Vedkommende kan meget godt underskrive mange af de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, og han havde ogsaa ganske Ret i den Formodning, at alle Partier hernede gerne vil være med til at støtte Færøerne, men at man heller ikke maa gøre det vanskeligere for os end nødvendigt.

Hvad Spørgsmaalet om Folkeafstemning paa Færøerne angaar — det andet er mere historisk, og det skal jeg ikke komme ind paa —, synes det jo, som om det allerede nu næsten skal siges at være afgjort, at vi skal have en saadan. Men jeg vil for det første om denne Sag sige, at vi er selvfølgelig enige i — selv om vi ikke i Almindelighed er Tilhængere af Folkeafstemning —, at er der noget Spørgsmaal, man kan have en saadan om, er det Tilhørsforholdet. Vi ser imidlertid med stor Betænkelighed paa, at man begynder paa en saadan Folkeafstemning. Faar man nu Ro i det Øjeblik, Afstemningen har gaaet sin Gang? Det er jo lidet sandsynligt, og jeg vil her gerne nævne nogle Betragtninger, som min højtærede Ven og Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har fremsat angaaende Folkeafstemning paa Færøerne. Det rimelige vilde nemlig ikke være, at man skulde stemme ja til Tilhørsforholdet, men det vilde være meget mere rimeligt, om man sagde, at de, der ikke ønsker et saadant Tilhørsforhold, skal stemme nej, thi i det Øjeblik man laver en Folkeafstemning efter det almindelige System, vilde man jo i nogen Grad kunne sabotere det, der vilde være stor Fare for, at man ikke deltog i

den, og hvor stor Afstemningsdeltagelse vilde man saa faa? I Forvejen stemmer den færøske Befolkning med smaa Procenter; hvis man ser Folketingsvalgene ned igennem Tiderne efter, har Procenterne først været relativt smaa og er først i de allersidste Aar kommet op. Man vilde paa den Maade kunne faa et Stemmetal frem, som aldeles ikke viser, hvordan Stemningen er. Derfor er det efter den Opfattelse, som er gjort gældende, og som jeg er enig i, langt, langt naturligere at sige, at de, der ikke ønsker Tilhørsforholdet, skal tilkendegive det, og jeg tror ogsaa, man har Lov til at sige, at derigennem vil man kunne faa et ganske anderledes sandfærdigt og rigtigt Billede frem.

Med Hensyn til det tredje store nationale Spørgsmaal, vi har, skal jeg sige, at jeg mener, det er rimeligt at understrege, at saaledes som Forholdene har udviklet sig i den sidste Tid, er det Arbejde og den Støtte, som kan kræves fra den danske Regerings og Rigsdags Side overfor det nationale Mindretal Syd for Grænsen, ikke mindre paakrævet nu, tværtimod, Begivenhederne har understreget Nødvendigheden af denne Støtte stærkt.

Til Slut skal jeg sige, at vor Stilling overfor Regeringen nu vil være den samme, som den var overfor Regeringen i sidste Rigsdagssamling. Med Hensyn til det Arbejde, vi beskæftiger os med herinde, er Forholdet jo det, at man kan dele det i to store Grupper: det rent saglige Arbejde, mange rent saglige Spørgsmaal, der, som man siger, ikke er Politik i. Vi vil overfor disse Spørgsmaal tage rent saglig Stilling paa samme Maade, som vi gjorde det i 1929—30, og vi vil gaa ind for de Love, som vi mener det rimeligt at gaa ind for, men jeg vil gerne have Lov til at understrege, at jeg tror ikke, det er særlig mange nye Love, Landet trænger til; her maa Forenkling være Vejen, der skal gaas.

Med Hensyn til de store principielle Spørgsmaal har vi jo f. Eks. allerede under Afrustningsforslagets første Behandling givet stærkt og tydeligt Udtryk for, hvorledes vor Stilling er til det, og med Hensyn til de andre store Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Grundskyld, Jordlovgivningen og Trustloven, vil Forholdet for vort Vedkommende være det samme som i Fjor.

Vi har med Hensyn til Grundskylden givet klart Udtryk for, at vi vil vende os mod den — den højtærede Finansminister gav Udtryk for, at han haabede paa Medvirken med Hensyn til Grundstigningsskylden, men det tror jeg ikke han skal. Med